

3 И не научиъ премъдростката: нито знамъ
знанието на сватъите.

4 Кой ли се искачи на негово и слѣзна? кой
ли сокра вѣтъратъ въ шъпките си? кой ли свърза
всичките въ шблекло? кой ли утвърди сичките
краища на земята? кое ли (е) името мъ? и
кое ли има на скъна мъ, знаешъ ли?

5 Секое слово на Бога дъпътано (е): защищениe
е въ очия които се надатъ на Него.

6 Не притвори въ словесата Мъ: за да те не
шбличи, и намираш се лъжеца.

7 Дѣ (нѣща) просимъ ѿ Тебе: не ѿдигни
(ги) ѿ мене преди да умремъ:

8 Свѧтъ и слово лъжливо ѿдалечвай ѿ мене:
сиromашество и багатство не дай ми: храни ме
съ самш доволна храна:

9 За да се не наскитимъ некогашъ, и ѿречемъ
се (ю Тебе), и речемъ: кой ли (е) Господъ? и-
ли за да се не намѣримъ некогашъ сиromахъ та-
да украднемъ, и да прѣимамъ името на Бога
моего (напраздинш).

10 Не клевети слѹгъ въ господина мъ: за да
те не прокълне некогашъ, и намѣриш се повиненъ.

11 (Свѧтствва) родъ, (който) кълне отца
си, и не благославя майка си.

12 (Свѧтствва) родъ чистъ во очите си,
но не е измъкнъ ѿ нечистота си.

13 (Свѧтствва) родъ, комѹто колкота сѫ въ-
соки очите, и вѣждыте мъ превознесены!

14 (Свѧтствва) родъ, комѹто зжвите (сѫ)
мечове, и членовните зжви ножове, за да по-
аждатъ сиromаските изъ по земята, и ѿскъла-
ните изъ (помеждъ) човеќците.